

Američané už v rukou nic nedrží

- editor007 | 25. března 2024

USA: Radek Vondráček, poslanec za ANO, vyrukoval s tím, že válku mohou zastavit jen USA. Také jsem si to myslíval. Teď už si to nemyslím. Rubikon jsme vojenským šturmem překročili a začínám mít pocit, že cesta zpátky už není. Tedy, paní ministryně Černochová, s chutí do toho, začněte utrácet z veřejného rozpočtu jako smyslů zbavená (tedy jako doposud), válku jsme si neopatrností a pocitem neomylnosti vyvzdorovali. No tak ji budeme mít.

Jednat s Ruskem jsme mohli někdy do dubna 2022. Válka by skončila, Ukrajina by nepřišla o území, znakem naší doby by se nestalo vyvražďování. Po dubnu 2022 se dalo jednat s vypětím všech diplomatických sil. Diplomacii jsme ovšem hodili za hlavu. V té době se stále ještě dalo jednat a něco rozumného dojednat.

To začalo povážlivě koktat při výbuchu plynovodu Nord Stream, který stále ještě není vyšetřený a nikdo neukázal na viníka. Jaká to mrzutost, když se viníka všichni bojí. Po výbuchu Nord Streamu stále ještě mohla nastoupit diplomacie, společné vyšetření výbuchu a dotlačení Ruska k odchodu z území Ukrajiny pod podepsaným slibem ukrajinské nezávislosti. Jenže se stále ještě nejednalo. Přes likvidovanou Ukrajinu vedle granátů létaly jen urážky a pohrdání. Což je sice také diplomacie, ale diplomacie kyjem. A s takovou se dopracujeme k jedinému. K dnešku.

K dnešku, kdy se Radek Vondráček probudil a začal, v rámci předvolebního vyhranění se vůči koalici pěti, křičet to, co měl svět křičet poslední dva roky. Že se to zbytečné šílenství má zastavit. Protože jsme lidé, civilizovaní, kteří chtějí žít, tvořit, pracovat, hrát si, milovat se, ne se vraždit a nenávidět. Ale svět nekřičel. A teď už křičet nemá smysl. Zahodte diplomacii už definitivně a začněte zbrojit a plánovat mobilizaci a přemýšlet nad tím, jak se vyhnout jadernému spadu. Protože jiné plány jsou pro smích. Vůlí nás všech jsme se chtěli utkat s Ruskem, bude nám to dopráno.

Zlomilo se to v okamžiku, kdy se z Ruska ozvalo, že jejich speciální vojenská operace, jak okupaci Ukrajiny nazývali, je válka, protože Ukrajina okupuje ruské území. Do toho přišel teror v hudebním klubu v Moskvě, který ruské politbyro prodá obyvatelům jako ukrajinskou akci (ať jsou důkazy jakkoliv proti), a začne to pravé válečné štvání proti nepříteli. A mobilizace. A pojedeme z kopce. Ruská veřejnost už je zcela přeočkovaná na to, že Západ je nepřítel, proti kterému se má jít jedine silou válečné mašinérie. Naše veřejnost z velké části podobně.

Do toho se přidávají naši malí Napoleonci. Francouzský prezident Macron už dva týdny sní o tom, že nebude muset odtáhnout do historie jako průměrný prezident, kterého vystřídá další průměrný prezident, ale splní se mu sen, že na postu bude moci zůstat neomezeně dlouho. Jako Zelenskyj, který zrušil prezidentské volby, protože ve válce se přece nevolí. Však Macron už hurtuje do války. Napoleonek jeden. Do toho se ozval předseda Vojenského výboru NATO, admirál Rob Bauer, že NATO je na válku s Ruskem připravené.

Ó ano, my jsme připravení hynout pod radioaktivním spadem. Těšíme se na to. Náš generalisimus v rozvědčické krizi identity také potvrdil, že by se mělo vyrazit na Rusa na Ukrajinu. Polský generál Rajmund Andrzejczak už také oznámil, že válka s Ruskem je nevyhnutelná. Na žádné straně není vůle začít ten požár hasit. Na všech stranách je vůle požár podlévat benzinem. No, tak si to užijme. Emigrovat není kam.

Ano, zastavit tu válku můžou tři věci. Puč na Ukrajině, puč v Rusku, případně výhra Donalda Trumpa

v USA. Ale to je až v lednu 2025, do té doby už si tady můžeme hrát na Hirošimu, navíc je Trump trochu nepředvídatelný, takže to, že by válku zastavil, je nejisté. To, že by válku zastavila evropská diplomacie, nezmiňuju. Na zázraky tohoto typu nevěřím. Tady si žijeme své malé napoleonské mindráčky.

Nadechl jsem se, podíval se z okna a hlavou mi proběhlo – lidé jsou cvoci. Celou dobu, celou, celičkou dobu to šlo zastavit. Kdyby spolu politici mluvili, kdyby se nepodváděli, nelhali, kdyby místo pravdy neprocpávali do světa cynickou propagandu, která nás má nahnat na jatka. Tak zoufale zbytečná, ubohá a tupá jatka. Jak je naivní dlít v trouchnivém přesvědčení, že válka je řešení čehokoliv. Není, nikdy není. A vždycky se jí jde vyhnout. Ale my nechceme. My si chceme cvičně zatrpět pro lži a ubohost těch našich i těch jejich slouhů smrti, kterým říkáme politici. Šlo to zastavit. Tisíckrát ano, den co den mohly ty naše loutky zvednout telefon a začít mluvit. Neudělaly to.

—

Technická na závěr: S největší pravděpodobností mi byl zcizen účet e-mailu m’);. Už několik dnů se do něj nemohu přihlásit. Pokud těm, kteří mi napsali, chodí nějaké pitomosti, neodesílám je já. Pokud vám nechodí nic, není to proto, že bych byl takový neurvalec a neodpovídal (ano, někdy mi odpověď trvá, děti mi prostě tolik prostoru nedají, abych mohl hned reagovat). Prostě mi nejde přihlásit se. Potentátům z Tutamail jsem napsal. Tak se ukáže, jestli jsem jen naprosté tele, které se neumí ani přihlásit, nebo jestli se nade mnou naklonil nějaký trouba, co krade e-mailové schránky. Budu informovat. Takhle hezky pod čarou.

AUTOR: Štěpán Cháb

ZDROJ: krajskelisty.cz